

PĂCALĂ CEL NOU, ȘMENAR DE CRAIOVA

snoavă de Ioana Dzițac

Într-o zi Gigi Caiac a oprit mașina, un superb Mercedes-Benz C-Class de culoare neagră, pe contrasens, la marginea unei șosele din Dăbuleni, unde o țărăncă bătrână și arsă de soare vindea lebenițe.

- Bună ziua măicuță! Cu cât dai lubenița? întrebă Gigi, surprinzător de politicos pentru un individ de teapa lui.

- Bună domnișorule!, ieftin, cu 10 mii lei kilu'. În bani vechi, păcatele mele, că pe cei noi încă nu i-am învățat. Alege maică, e prima recoltă de anul ăsta. Lubeniță mai dulce, mai proaspătă și mai ieftină nu găsești nicăieri acilea în Dăbuleni, își lauda baba marfa.

- Păi, măicuță, dă-mi și mie vreo șapte lebenițe.

- Alege dumneata domnucule, care-ți poștește inima. Dacă vrei, le facem și țâncuș.

- Nu vreau țâncuș, zise Gigi, se vede cât de colo că sunt bune, zise prefăcut Gigi. Și alese lubenițele una câte una, din cele mai frumoase și mai suculente, după cum se auzeau pârâind când le strângea între puternicele sale brațe, întărite, nu la sapă, ci sală trăgând de fiare.

Bătrâna luă și cântări pe rând cele șapte lubenițe cu un cântar de mână și socoti pe degete că ar fi în total 50 de kilograme și ceva.

- 500 de mii rotund, zise bătrâna, după o oarecare chibzuință. Oare n-am greșit?

- Nu, e bine!. Pofitim banii, zise Gigi bucuros că bătrâna nu cunoaște banii noi, dându-i bătrânei o bancnotă de 5 lei. Țștia fac cât 500 de mii lei vechi.

- Mulțumesc frumos, s-o mâncați sănătos! zise fericită bătrâna, vărând bancnota în sân.

Gigi puse lubenițele în portbagajul mașinii și demară în trombă, cu un scrâșnet de roți care îi atrăsese atenția fiului bătrânei, care ieșise din curtea casei lor cu un cărucior de lubenițe proaspete ca să le adauge la cele de pe taraba improvizată de pe marginea drumului.

- Cine naiba e nebunu' ăsta, zise fiul bătrânei, uitându-se cu mâna la ochi în zare. Aaa, e șmecherul de Gigi Caiac din Craiova cu merțanu' lui C-Clas. Doar n-a cumpărat lebeniță de la dumneata mamă?

- Ba da, zise cu mândrie bătrânică. A luat 50 de kile și mi-a dat 500 de mii. Nici nu s-a târguit la preț, Dumnezeu să-i dea sănătate!

- Ia să văd banii, zise băiatul cu îngrijorare în glas. Bătrâna îi întinse bancnota de 5 lei.

- Eram sigur, doar e cel mai mare șmenar din Craiova.

- Ce e ăla șmenar, maică?

- Specialist în țepe cu banii. Nu degeaba mai e poreclit și "Păcală". Te-a păcălit bine de tot. Ți-a plătit prețul pentru 5 kile de lubeniță și tu i-ai dat 50 de kile! Când ai de gând să înveți banii noi, mamă?

- Când să-i mai învăț, maică?, că nu prea mai am multe zile pe acilea. Nu-i știam bine nici pe cei de dinainte, maică. Doar pe cei de pe vremea lu' Ceaușescu îi știam bine. Ohoo, dar atunci eram mai tânără! Numai că atunci lubenița era a CAP-ului. Și atunci mă mai păcălea câte unul, că nu vedeam bine banii noaptea. Dar nu-i bai, Dumnezeu e sus și vede!

La intrarea în Craiova Gigi a fost oprit de Poliție și i-a fost confiscată mașina. Se aflase că mașina pe o care o cumpărase cu 80 de mii de euro, era furată.

- Poți să-ți iei lebenița din portbagaj, domnule Caiac, îi spuse un polițist.

Gigi își chemă un prieten, ca să-și ducă lebenița acasă. Ajuns acasă, constată cu uimire că nici una dintre lebenițe nu era bună: ba erau necoapte, ba nedulci, ba vechi.

Păcălitul Păcală scrâșni printre dinți câteva înjurături.

Ce ție nu-ți place ....